AUGUSTINUS. PS. AUGUSTINUS. AMBROSIUS AUTPERTUS
Mitte 12. Jh.
Seite 23r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

cū q̃ assomptī falsis. A Planc ēt fatendū. R Q̃d ipsū
falsū q̃rit falsū ē. A Q̃d alit sese habet quā uidet
R Si g̃ nisi ꝓb; uidetur nichil ē falsū. A Sequitur.
R Hi g̃ ēt ꝓb; falsitas sensu. n̄ aut fallit q̃ falsis
n̄ assomptis conficit. ut aliud sim⁹ nos aliud
sensus. siquidē cū ipse fallit possum⁹ n̄ falli.
A Nichil habeo qd̄ contra dicā. R S; nūq̃d cū an
ma fallit audes te dicere n̄ē falsū. A Q̃ pacto
istuc audeo n̄ullus sensus sine anima. nulla
falsitas sine sensu. aut opatur g̃ anima aut coopatur
falsitatē. R Habent p̄ecedenta ēsensionem.
Illud nē respondē utrū it uidetur posse fieri
ut aliq̃ndo falsitas n̄ sit. A Q̃m⁹ m̄ hoc uideri
potē cū tanta sit difficultas inuenendē ue
ritatis. ut absurdius dicatur falsitatē quā ueri
tatē ēt n̄ posse. R Hūq̃d n̄ arbitraris cū q̃ ni uult
posse sentire. A Hi potē fieri. R Constetne ē anima
semp uiuere. A Hi mis ēto urgēs me in gaudia.
pedetēptī q̃so. R Ut q̃ sit certe illa ēcessa s nihil
de hac re dubitandū uideo. A Hi mis ēto est
in quā. tuq; facili ad ducor ut me temere